

102. Wí pé: Èmí mímọ̀ ní ó mú u wá láti òdò Olúwaa rẹ̀ pẹ̀lúu òdodo kí ó le baà mú àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ́ dúró sìnşìn, kí ó sì le jẹ́ imọ̀nà àti iró idúnnú fún àwọn tí wọn ju araa wọn silẹ́ fún Allaahu.

103. Àwa sì ti mò pé wọn n sọ wí pé ènìyàn abara kan ni ó n kọ̀ iwọ̀ (Annabi ni Al-Kur'aanu). Sùgbọ̀n èdè ẹ̀ni tí wọn ẹ̀bí pe òun ni ó n kọ̀ ọ̀ kì í ẹ̀ Lárúbáwá, bèẹ̀ sì ni eléyìi ni èdè Lárúbáwá tí ó yé ni yékéyéké.

104. Dájúdájú àwọn tí kò gba àwọn àmii Allaahu gbọ́, Allaahu kò ní fí wọn mọ̀nà, bèẹ̀ sì ni iyà ẹ̀lẹ̀ta-ẹ̀lẹ̀ro yóò jẹ́ ti wọn.

105. Dájúdájú àwọn tí kò gba àmí Allaahu gbọ́ ni wọn máa n pa iró mò Allaahu. Àwọn wònyẹn sì ni àwọn òpùrọ̀.

106. Ẹ̀ni kẹ̀ni tí ó bá ẹ̀ àìgbàgbọ́ sí Allaahu lẹ̀yìn ìgbà tí ó ti gbà Á gbọ́, tí kò sì jẹ́ ẹ̀ni tí wọn mú lágbára, tí ọ̀kàn-an rẹ̀ sì wà nínú un pé ó gba (Olúwa) gbọ́, sùgbọ̀n àwọn tí wọn bá fí ààyè silẹ́ nínú un ọ̀kàn-an wọn fún àìgba (Allaahu) gbọ́, ibínú un Allaahu wà lóríi wọn, wọn yóò sì jẹ́ iyà nlá.

107. Iyẹn rí bèẹ̀ nítorí pé dájúdájú wọn fẹ̀ràn ayé yìi ju ọ̀run lọ, àti pé dájúdájú Allaahu kò ní fí àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ́ mọ̀nà.

108. Àwọn wònyẹn ni Allaahu ti fí èdídí dí àwọn ọ̀kàn-an wọn àti etíi wọn àti àwọn ojúu wọn, àti pé àwọn yẹn ni olùsàìkọ̀biara sí (ọ̀rọ̀ Allaahu).

109. Lái sí tàbí-tàbí dájúdájú àwọn ni ẹ̀ni òfò ni ọ̀run.

110. Lẹ̀yìn nàà, dájúdájú Olúwaa rẹ̀ yóò dúró ti àwọn tí wọn sá kúrò ní ilée wọn lẹ̀yìn ìgbà tí wọn kó idààmú bá wọn, lẹ̀yìn nàà tí wọn gbìyànjú (sí ojú ọ̀nàa Allaahu), tí wọn sì tún ẹ̀ sùúrù, dájúdájú, lẹ̀yìn èyí, Olúwaa rẹ̀ ni Aláforíjì jùlọ̀, Aláànú jùlọ̀.

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ
﴿١٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ

بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمٌ
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِنِآيَتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِنِآيَتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْكَاذِبُونَ ﴿١٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ

إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ
وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ

بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾
أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ

وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
﴿١٨﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْخَسِرُونَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ

هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا
إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾